

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 К 276954 20 КвЛз
Бања Лука, 26.04.2022. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића, Горане Микеш и Даниеле Миловановић као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног М.Б., због кривичног дјела повреде угледа суда из члана 340. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости осуђеног, изјављеном против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањалуци број 71 0 К 276954 19 Кж од 27.04.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.04.2022. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се као неоснован захтјев за заштиту законитости осуђеног М.Б., поднијет против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањалуци број 71 0 К 276954 19 Кж од 27.04.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правоснажном пресудом Окружног суда у Бањалуци број 71 0 К 276954 19 Кж од 27.04.2020. године одбијена је као неоснована жалба оптуженог М.Б. и потврђена пресуда Основног суда у Бањалуци број 71 0 К 276954 18 К од 28.05.2019. године, којом је оглашен кривим оптужени М.Б., због кривичног дјела повреде угледа суда из члана 340. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на новчану казну у износу од 3.000,00 (три хиљаде) КМ, те је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у паушалном износу од 300,00 (три стотине) КМ.

Против те пресуде захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) благовремено је поднио осуђени због повреде Кривичног закона из члана 312. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 51/12, 91/17, 66/18 и 15/21 у даљем тексту ЗКП РС), с приједлогом да Врховни суд уважи Захтјев и укине пресуду број 71 0 К 276954 19 Кж од 27.04.2020. године, као противзакониту.

Примјерак Захтјева са списима предмета је достављен на одговор републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 353. став 1. ЗКП РС.

Републички јавни тужилац Б.М. је у одговору на Захтјев оспорио основаност Захтјева, те предложио да се Захтјев у смислу одредби члана 355. ЗКП РС одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се примјеном одредби члана 354. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ограничио на испитивање само оних повреда закона на које се позива подносилац Захтјева, те након што је размотрио списе предмета са пресудом против које је Захтјев поднијет, одлучио је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. ове законске одредбе. Ограничењима из става 2. искључена је могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, а на наведене повреде материјалног и процесног закона се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку), док је ограничењима из става 3. искључена могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

Поднесеним Захтјевом осуђени цитирану правоснажну пресуду окружног суда побија због повреде Кривичног закона из члана 312. став 1. тачка а) ЗКП РС тврдњом да радња оптуженог из чињеничног описа дјела у изреци пресуде није кривично дјело. Овај облик повреде Кривичног закона је истицан и у жалби оптуженог на првостепену пресуду (иако ова повреда није експлицитно означена као жалбени разлог, из образложења жалбе сасвим јасно и одређено произлази да је жалба указала на овај облик повреде Кривичног закона). Тиме је испуњена законска претпоставка из члана 350. став 2. ЗКП РС за улагање овог ванредног правног лијека против правоснажне пресуде, по основу наведеног облика повреде Кривичног закона.

Приговор заснован на тврдњи да је побијаном пресудом повријеђен Кривични закон у наведеним одредбама, Захтјев образлаже наводећи да се кривично дјело повреде угледа суда може починити само док је судски поступак у току а не и након окончања поступка и архивирања предмета, па апострофирајући да је предметни допис осуђени упутио Врховном Републике Српске по окончању поступка у предмету број 13 0 У 002723 14 Увп, сматра да је ОЈТ Бањалука погрешно нашао да има елементе кривичног дјела.

На наведеним приговорима Захтјева не може се темељити тврдња да је побијаном правоснажном пресудом повријеђен Кривични закон када су радње осуђеног критичног догађаја правно квалификоване као кривично дјело излагања порузи суда из члана 340. КЗ РС. Супротно тврдњи Захтјева овај суд налази да чињенични опис дјела конципиран на начин као у изреци правоснажне првостепене пресуде несумњиво манифестује радњу извршења предметног кривичног дјела којом се у писменом поднеску упућеном Врховном суду Републике Српске омаловажавају Врховни суд Републике Српске и поименично наведене судије тог суда .

Наиме, радња извршења предметног кривичног дјела која одражава излагање порузи суда или судије, према диспозицији одредбе члана 340. КЗ РС може се извршити на два начина и то изјавом која је дата непосредно у поступку пред судом (неовисно о томе у којем судском поступку и пред којим судом је та радња почињена), или у писменом поднеску упућеном суду, при чему је за постојање кривичног дјела овим начином извршења без значаја о којој врсти поднеска је ријеч и да ли је поднесак достављен суду у вези са поступком који је у току или у вези са правоснажно окончаним поступком, или се ради о поднеску који уопште није директно везан за конкретан поступак пред судом.

Слиједом наведеног, нема мјеста приговору Захтјева да је побијаном правоснажном пресудом на штету осуђеног повријеђен Кривични закон у одредбама члана 312. тачка а) ЗКП РС, заснованом на тврдњи да радње осуђеног чињенично описане у изреци правоснажне првостепене пресуде немају елементе предметног кривичног дјела, због чињенице да су предузете у писменом поднеску који је достављен Врховном суду Републике Српске по окончању судског поступка пред тим судом у управној ствари.

Из изнијетих разлога Захтјев осуђеног се показује као неоснован, на што оправдано указује републички јавни тужилац у одговору на тај Захтјев, јер повреде закона на које се позива подносилац Захтјева нису учињене у поступку доношења побијане правоснажне пресуде.

Ради наведеног је одлучено као у изреци ове пресуде тако што је, у смислу одредби члана 355. ЗКП РС, Захтјев браниоца осуђеног одбијен као неоснован.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић